

Nederlander schrijft handleiding voor 'zelfeuthanasie'

Controverse rond boek met tips om dood te gaan

Voor wie niet in aanmerking komt voor euthanasie maar toch naar de dood snakt, is er nu een 'zelfmoordhandboek' op de markt. De Nederlandse auteur legt er haarfijn in uit hoe je je eigen dood zo efficiënt mogelijk kan organiseren. De controverse blijft niet achterwege. Dajo Hermans

'Als het moment is aangebroken, moet het volgende gebeuren. U controleert alle stappen van uw voorbereiding... Dan begint u ongeveer 24uur tevoren met antibraakmiddelen... Eet gerust een klein hapje van een lievelingsgerecht kort voordat u alle medicijnen inneemt... U kunt uiteindelijk de bittere smaak van de medicijnen wegspoelen met één of twee glazen water of melk. Meer drinken kan braken opwekken.'

Het is slechts een korte passage uit het 284-pagina's dikke handboek *Uitweg*: een waardig levenseinde in eigen handen. De tips –stoppen met eten en drinken en dodelijke medicijnen innemen– stonden al een tijd online, maar sinds gisteren is het volledige boek dus ook verkrijgbaar in de winkel. En dat leidt in Nederland –en intussen ook bij ons– tot gevoelige reacties. Twee jaar geleden al kwam het tot een discussie in het parlement, waarbij de publicatie ronduit 'ongewenst' werd genoemd. Maar volgens auteur Boudewijn Chabot is er al veel langer nood aan zo'n handleiding.

'In heel wat rustoorden vind je hoogbejaarde mensen voor wie het leven een last is en die willen sterven', zegt hij. 'Als je 85 bent en van alles genoeg hebt, waarom zou je dan blijven leven? Niet iedereen wil kost wat kost honderd worden.'

Zachter dan zelfmoord

Chabot noemt het liever geen zelfmoordboek, hij verkiest de term 'zelfeuthanasie'.

'Zelfmoord is doorgaans gewelddadig. Mensen verhangen zich of springen onder de trein, maar zelfeuthanasie is veel zachter. Ook voor de nabestaanden. Wees gerust, mijn boek zal in veel dokterspraktijken een last doen wegvallen. Het leven is een geschenk van God, maar als het allemaal zo uitzichtloos wordt, moet je dat geschenk kunnen teruggeven.'

Volgens Chabot zijn er alleen al in Nederland jaarlijks 4.000 mensen die om die reden een eind maken aan hun leven. 'Meestal zijn het hoogbejaarden, die geen dodelijke ziekte hebben maar gewoon vinden dat ze klaar zijn met het leven. De dokter weigert hen te euthanaseren, maar ze willen wel dood. Voor hen heb ik dit boek geschreven.'

Dat het nu voor werkelijk iedereen in de boekhandel ligt, daarin ziet hij weinig graten. 'Iemand die zoveel liefdesverdriet heeft dat hij er een eind aan wil maken, kan nu toch ook al een stuk touw in de winkel kopen.'

Barbaars

VUB-professor Wim Distelmans, pionier van de palliatieve zorg en het recht op euthanasie in België, heeft serieuze bedenkingen bij het boek. 'Ik juich elk initiatief toe dat het zelfbeschikkingsrecht vooropstelt, maar hiermee gaan ongelukken gebeuren', zegt hij. 'Bovendien vind ik stoppen met eten en drinken tot je doodgaat nogal barbaars. Of iets anders: hij prijst onder meer morfine aan. Maar als je dat wil gebruiken, zijn de dodelijke dosissen die je moet innemen zo hoog, dat het bijna ondoenbaar is.'

'Ik vrees voor ongelukken', aldus Distelmans. 'Je hebt nu eenmaal zorgverleners nodig om aan goede informatie en middelen te geraken om je zachte dood te organiseren.'